

Перша Європейська школа діабетологів у Києві

Жартома про цю проблему, яка набирає епідемічних обертів, ясна річ, говорити не доводиться. Навпаки, порятунок мільйонів пацієнтів – суто науковий погляд на страждання, яке після відкриття інсуліну ще в двадцяті роки минулого століття набуло статусу хоча й невиліковності, проте більш-менш оптимального співіснування з ним. Утім, влучний жарт і природний гумор все ж таки пасували Навчальному курсу Європейської асоціації, який проходив у Києві, в конференц-залі «Русь» 23–25 квітня, з вивчення цукрового діабету. Адже разом з відомими вченими Леонідом Розенфельдом, В'ячеславом Передерієм, Борисом Маньковським, Олександром Ларіним, Миколою Троньком, Джоном Ноланом з Ірландії на відкритті читань виступив і голова Української діабетичної федерації Богдан Бенюк. Ясна річ, про недугу він мовив небагато, та всім своїм драйвом, усміхненим обличчям, цікавим анекдотом цей дотепник створив серед слухачів (а курс зібрав гурт лікарів-ендокринологів не лише з України, а й з інших країн) настрої бадьорості. У поєднанні з краєвидами весняного Києва і з мелодіями весни пройшов цей серйозний захід.

EASD, що патрунувала зазначений навчальний курс, існує від 1965 року. І ось, нарешті, вона дебютувала у науково-педагогічному вимірі в Україні. Джон Нолан, Ендрю Болтон, Лешек Петруняк, Девід Керр, Міна Мітракоу, Володимир Петренко, Ден Зіглер, Володимир Медведь, Ольга Барна – ось лише деякі прізвища доповідачів, чий досвід у діабетології є непересічним. Від України курс координував професор Борис Маньковський, і можна привітати його з цікавою й професійною організацією. Читання лекцій супроводжували практичні студії лікарів із залученням пацієнтів з актуальних питань – діабетична стопа, діабет і вагітність, діабет та серце. І ця новація виявилася доречною та корисною.

Щодо змісту лекцій, обмежимося наведеним вище колом доповідачів. Зазначимо лише, що деякі з виступів пролунали як науково-фантастичні новели, і це стосується не лише перспектив інгаляційного інсуліну. У Великій Британії, як зауважив Девід Керр, у випадку стану гіпоглікемії у водія автоматично відклю-

чається двигун. Це рятує людину й інших водіїв, позбавляючи пацієнта за кермом, хворого на цукровий діабет, чималих неприємностей.

Оскільки більшість доповідей давалися англійською, перекладачам, які працювали в синхроні, доводилося блискавично інтерпретувати складні наукові дані. І цей бік курсу виглядав дуже професійно.

Курс увінчали вагомими європейськими сертифікатами навчального починання. І головне: слухачі за сприяння компанії «Медікс» неначе увійшли в течію сучасних досягнень та прогнозів у діабетології. Київські господарі курсу без перебільшення завоювали у міжнародній лектурі вагомий авторитет. Місцем наступної такої інвективи за два роки стане одна зі столиць країн СНД і, не виключено, – знову Київ. Ясна річ, повертаючись до трьох квітневих днів у «Русі», згадуються хвилювання та клопоти. Але ж хто не ризикує, той не п'є шампанського.

Матеріал підготовлено редакцією журналу «Мистецтво лікування»

